

Inherentní složkou každého komunikativního procesu je existence autora a adresáta, kteří jsou významnými slohotvornými činiteli, neboť do značné míry ovlivňují výstavbu textu. Autor při tvorbě textu zohledňuje očekávání a kompetenci adresáta, který text přijímá a interpretuje podle toho, jak je formulován a jak odpovídá konvencím pro daný typ textu.

Vztah autora a adresáta vytváří v komunikátu tzv. polaritu. Polaritu je možné sledovat ve výstavbě řečnické perspektivy – v užívání 1. os. sg., inkluzivního plurálu, 2. os.pl., ve využívání řečnických otázek, zvolacích vět, v předjímání adresátových reakcí apod. Vztah mezi komunikačními partnery je ovlivňován normami, které se v různých kulturách liší, a proto je třeba při překladu zohledňovat, že k dosažení adekvátního přenosu je třeba překročit kulturní hranici a polaritu diskurzu v textu uzpůsobit tak, aby odpovídala očekáváním ze strany příjemce překladu.

V naší práci jsme zkoumali polaritu diskurzu v původních španělských a českých popularizačních textech a sledovali jsme, jak s polaritními prostředky zacházejí čeští překladatelé. Na styl popularizační jsme se zaměřili proto, že v souvislosti s polaritou diskurzu zaznamenal v posledních letech v důsledku internacionalizace komunikace četné změny.